

дел 22

Анализата на делата кои ги оставил Александар во наследство на светската културна ризница покажуваат дека тој имал намера сите овие македонски доблести, изразени преку македонската култура, да преминат како историско-политичка реалност врз новото македонско светско царство. За тоа дека се остварило сведочат доказите кои не можеле да ги уништат македонските "пријатели". Овој премин бил резултат на хелиоцентричноста на неговата ѕвезда - сонцето.

Истиот знак, како светлосен патоказ, чувар и заштитник, се наоѓал на знамето кое го носела експедицијата на Алек-

сандар во научно-ослободителниот поход. Затоа сè додека постојат човештвото и цивилизациите интелектот на Александар Македонецот, вечно ќе збунува, како што збунува вечноста чии тајни до крај не можеме да ги откриеме.

Генијот на Александар и неговиот интелект претставува најсложена светска загатка, која ги создала човештвото и цивилизациите. Тој духовен татко на македонизмот истовремено претставува најголем Македонец и најголем сејач на македонската култура.

Доколку човештвото до Александар добивало пораки преку светите книги и пораки од Бога преку пророците, со

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

него човештвото добило живи пораки од жив Бог на земјата меѓу луѓето, народите и расите, како од светски владетел кој ги поместувал времињата и просторите. И не само тоа, тој нив ги интегрирал во нова вечност, ново време, како никој пред него и по него. По него се раздвижило човештвото, се раздвижиле срцата и умовите во делата, во акциите, во зближувањето на енергиите, за да воскресне едно ново време и нови соодноси со нов економски и политички светоглед.

Вулканската енергија на Александар изразена во беспримерната хармонија на телесното и на духовното, овоз-

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

Пат од Кабул до Калкута, изграден од Македонците

Женска носија од Ханза

Култен симбол на Калешите-Македонци од Ханза

Луксор, обогување на Александар Македонски

Живеолиште на Мехи во Кападокија

можила само по два века од неговата смрт да се јави неговата инкарнација Исус, и тоа во еден дел од просторите низ кои поминал тој како месија и обединител на човештвото. Не случајно неговото доаѓање меѓу народите и неговото пречекување се сфаќало како доаѓање на Спасителот.

Синот со книгата, логиката и со сонцето како месија, движејќи се меѓу двата печата на судбината од хелиоцентричниот и геоцентричниот пулсирачки систем, на дело ја испишал Книгата на Новиот завет и новиот милениум.

Владејачката филозофија на Македонската империја го постигнала својот зенит со македонизмот. Тој како владејачка идеологија се одликувал со голема политичка емпирија и визионерство, што предизвикало длабоки промени во дотогаш познатиот систем на меѓународни односи.

Тајната на 16 принципи на маке-

донистичката мудрост, која овозможила воспоставување нов тип односи во меѓународната заедница била во: меѓусебно приспособување, а не конфронтација; владеење со светскиот дух на сите луѓе, а не поединци или привилегирани народи; глобализација на меѓународните односи низ економско и културно поврзување, а не сопствена изолација и конфронтација; лимитирање на сечија империјалистичка политика, а не експанзионистички аспирации од тој тип; коегзистенција, стопански просперитет и поврзување на народите, а не контролирачка позиција на една сила поради експлоатирање на туѓи потенцијали за сопствена благосостојба и напредок; дипломатски и политички решенија, а не примена на сила, како единствена алтернатива во внатрешните и во надворешните односи; хармонија, дијалог, толеранција и културен натпревар меѓу народите, а не хаос, несло-

га, раслојување и чувство на беспомошност; демократија, а не демагогија и недоверба.

Поради своите хумани принципи на владеење, македонската политичка мисла постигнала големи дострели, а како идеологија имала цел највисоко општо добро. Низ суштинското делување, македонската политика ги афирмирала и ги операционализирала во глобални светски рамки своите погледи како: космополитизмот, флексибилноста, меѓусебната верска и националната толеранција, достоинството, демократијата, заедничкиот систем на одбрана, монетарната унија, унијата на јазиците на познатите култури и идејата за светско обединето царство со обединети народи.

Македонските принципи биле спротивни со оние кои својот внатрешен свет го приспособиле, целосно и адекватно, на својата персона, односно на својата маска и својот надворешен хабитус, со кои настапувале во реалноста, меѓу другите луѓе. Тие принципи биле објективни, јасни и во себе содржеле определени законитости на заедничка судбина, а не законитости на условно кажано индивидуална судбина.

Принципите овозможувале, а нивниот кон секоја единка да го проценува својот однос кон другите луѓе, а и нивниот кон единката. Во нив не постоела ексцентричност на духот, кој ограничувајќи влијаел на психата и не им дозволувал на поединците мирно и спокојно да набљудуваат, размислуваат и правилно да заклучуваат.

Спротивно, македонските принципи во себе носеле нешто спасително и избавувачко, зашто комуницирале и сообраќале неоптоварено, слободно, секогаш и насекаде како да биле на свое, како дома, како со секого да се познавале цел живот. Целта на македонските принципи била да создадат предуслови за егзистенцијален скок во друга фаза од животниот развој и наместо оншалантноста и совршената несериозност, тие ја избирале цврстата поврзаност со животот и опсесивната желба да се успее во него.

Според нив, животот бил борба, во која со нив мора да се добие битката. Таа секогаш се добива доколку за сојузник се избира народот, или секогаш се губи, ако за сојузник се избираат поединци или мали групи луѓе. Исто така, тие биле против празниот начин на живеење и размислување и против таканаречената прва вечерина на Шпенглеровата светска ноќ и затоа на Македонците им порачувале да го спознаат и да го извршат своето дело.

(продолжува)